

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120205094
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120205094.2

DOPĽŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154 právne zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: K. G., X.. XX.XX.XXXX, L. Y. X, XXX XX J., právne zastúpená: advokátskou kanceláriou WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Duchnovičovo námestie 1, 080 01 Prešov, IČO: 50 680 552, o zaplatenie 2.527,27 Eur s prísl, o odvolaní žalovanej voči rozsudku Okresného súdu Prešov č.k.16Csp/82/2020 - 113 zo dňa 02.03.2021 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Mení rozsudok vo výroku I. tak, že žalobu zamietá.
- II. Žalovanej voči žalobcovi priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 666,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 29.9.2017 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 48%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“
2. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.527,27 eur s príslušenstvom.
3. Proti výrokom II. a III. rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie včas. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.861,15 eur s úrokom z meškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.861,15 eur od 29.09.2017 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a prizná mu náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %.
4. Odvolací súd rozsudkom č. k. 3CoCsp/23/2021-160 zo dňa 12.10.2021 v spojení s opravným uznesením zo dňa 10. 02. 2022. č. k. 3CoCsp/23/2021-280 rozhodol tak, že výrokom I. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a výrokom II. žalovanej priznal voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

5. Podľa § 225 ods. 1 CSP, ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

6. Podľa § 225 ods. 2 CSP, doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu strany na doplnenie rozsudku, návrh zamietne.

7. Podľa § 225 ods. 3 CSP, návrh na doplnenie sa netýka právoplatnosti ani vykonateľnosti výrokov pôvodného rozsudku.

8. Po tom, čo odvolací súd rozhodol o odvolaní žalobcu voči rozsudku súd prvej inštancie, bolo odvolaciemu súdu predložené podané odvolanie žalovanej, ktorým namietala výroky I. a III. rozsudku z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia, nesprávny procesný postup, ktorým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a nesprávne skutkové zistenia. Uviedla, že pôvodným žalobcom bola spoločnosť VÚB, a. s. žalovaný nemal dôvod namietat aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Uznesením súdu prvej inštancie č. k. 16Csp/82/2020-89 zo dňa 13.11.2020 súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu tak, že namiesto dovtedajšieho žalobcu vstúpila do konania spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. Po doručení predmetného uznesenia žalovaná žiadala o doručenie návrhu na zmenu účastníka vrátane príloh/dôkazov, keďže jej súd prvej inštancie tieto opomenul doručiť. Po ich doručení žalovaná namietala aktívnu legitímáciu žalobcu. Má za to, že predpoklad súdu uvedený v bode 34. odôvodnenia rozsudku je zjavne arbitrárny. Poukázala na to, že súd porušuje právo žalovanej na spravodlivý proces, keď nedáva žiadne odpovede na prostriedky procesnej obrany žalovanej uvedené v námietke aktívnej legitímácie, a síce, že dojednaná zmluva je neplatná, pričom ide o otázky zjavne podstatné, majúce rozhodujúci význam pre úspech alebo neúspech žalovanej v spore. Zároveň žalobca nepredniesol žiaden prostriedok procesného útoku k tomu či spoločnosť VÚB, a. s. konala v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s argumentáciou žalovanej, že žalobnú upomienku zo dňa 27.07.2017 považuje za neplatný úkon, keďže tento realizovala ešte spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. (ďalej len „CFH“), ale zákon o bankách začal platiť až okamihom zlúčenia spoločnosti CFH. so spoločnosťou VÚB, a. s., pričom spoločnosť VÚB, a. s. ako žalobca netvrdila a nepredložila žiaden dôkaz o tom, že by ako banka vykonala úkon podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd na túto otázku nedal žiadnu odpoveď, ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách neaplikoval, čím porušil právo žalovanej na spravodlivý proces, pričom ak mal za to, že týmto úkonom je list spoločnosti CFH, tak vec nesprávne právne posúdil, pretože v tom čase sa na vzťah medzi spoločnosťou, ktorá nie je bankou, a žalovanou nevzťahoval zákon o bankách. Súd vec nesprávne právne posúdil aj vo vzťahu k dohodnutej úrokovej sadzbe vo výške 25 %, ktorú posúdil ako v rozpore s dobrými mravmi, a preto dospel k záveru o bezúčinnosti poskytnutého úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že dojednanie úrokov je zákonnou náležitosťou zmluvy o úvere, súd dospel k nesprávnej právnej závere, že táto zmluva je neplatná len v tejto časti, pričom táto je neplatná ako celok. Keďže zmluva je neplatná od počiatku, pohľadávka žalobcu je premlčaná v dvojročnej subjektívnej lehote. Súd tak nesprávne aplikoval trojročnú premlčaciu dobu, pričom dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je premlčaný. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

9. Odvolací súd vzhľadom na skutočnosť, že rozsudkom č.k. 23CoCsp/23/2021-160 zo dňa 12.10.2021 rozhodol o odvolaní žalobcu tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II, t.j. výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, a vo výroku III., t.j. vo výroku o trovách, potvrdil a vzhľadom na žalovanou podané včas odvolanie voči výroku I., t.j. výroku, ktorým súd žalobe v časti nároku o zaplatenie sumy vo výške 666,12 eur s príslušenstvom vyhovel, vydal opravné uznesenie č.k. 3CoCsp/23/2021-280 zo dňa 10. 02. 2022, ktorým opravil výrokovú časť rozsudku č.k. 3CoCsp/23/2021-160 tak, že správne výroková časť rozsudku znie: „Potvrdzuje rozsudok vo výroku II.“

10. Zároveň výzvou zo dňa 25.01.2022 odvolací súd vyzval žalobcu, aby sa podľa ust. § 382 CSP vyjadril k aplikácii ustanovení všeobecného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní neboli aplikované, a to ust. § 53 ods. 9 a § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, nakoľko odvolací súd je toho názoru, že na vec je potrebné aplikovať ustanovenia týchto právnych predpisov.

11. Žalobca na výzvu odvolacieho súdu reagoval vyjadrením, v ktorom uviedol, že v zmysle čl. 12 bod 12.2 zmluvných podmienok zmluvy o pôžičke sa zmluvné strany dohodli, že spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky požadovať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace a to za podmienok podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Nakoľko bola žalovaná preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 05/2017, žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu vyzvaná na zaplatenie, pričom bola upozornená na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti. Žalovaná výzvu riadne prevzala, čo potvrdila svojím podpisom na doručenke, ktorá bola predložená ako príloha spolu so žalobou. Následne právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu pohľadávky ku dňu 19.09.2017, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti bolo žalovanej zasielané prostredníctvom obyčajnej lisovej zásielky dňa 23.09.2017, preto doručenkou nedisponuje. Žalovaná doručenie oznámenia nepopiera, preto sa uvedená skutočnosť v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP považuje za nespornú. Predmetná písomnosť má len deklaratórne účinky, t.j. účinky nastanú spätne ku dňu zosplatenia momentom oboznámenia sa žalovaného s predmetnou písomnosťou, preto sa žalovaná mohla o zosplatení dozvedieť najneskôr z podanej žaloby. Nijakým výkladom nie je možné vyvodiť záver, že zákonodarcu vyžaduje dva úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Za účelom preukázania aktívnej legitímácie žalobcu boli súdu predložené výzvy jeho právneho predchodcu zo dňa 27.07.2017, ktorou preukazovali splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zo znenia ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka má právo postúpiť postupníkovi svoju pohľadávku za podmienky, že klient bol písomne vyzvaný na zaplatenie čo i len časti peňažného záväzku, s ktorého zaplatením je v omeškaní a jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Zdôraznil, že žalovaná pohľadávka je primárne pohľadávkou nebankového subjektu, spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., ktorej vlastníkom sa banka stala až následne v dôsledku zlúčenia subjektov. K postúpeniu pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. došlo až po začatí sporu na súde prvej inštancie. Právny predchodca žalobcu, Všeobecná úverová banka, a. s., dňa 29.04.2020 doručil žalobu na súd, ktorá bola následne doručená žalovanej na vyjadrenie najneskôr dňa 14.07.2020. Žalovaná svoj dlh nezaplatila a v omeškaní je viac ako 90 dní, preto z tohto dôvodu je pohľadávka legitímne postúpená žalobcovi. Samotnú žalobu možno považovať za výzvu na plnenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Aktívnu legitímáciu preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanej zaslané doporučené 28.10.2020, čo preukázali podacím hárkom. Zároveň odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003, v ktorom vyslovil názor, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.

12. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

14. Odvolací súd v prvom rade posúdil správnosť záverov súdu prvej inštancie, ktorý uzavrel, že pohľadávka žalobcovi bola platne postúpená, a preto nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu nebol nezistený. S týmto záverom sa však odvolací súd nemôže stotožniť a považuje ho za vecne nesprávny.

15. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so

zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu (CFH) a žalovanou bola dňa 09.10.2014 uzatvorená Zmluva o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 3.500 eur. Konečná splatnosť je uvedená v zmluve v tvare 10/2019 (mesiac/rok). Predmetná zmluva je v zmysle § 52 a nasl. OZ a v zmysle § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s účinnosťou v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

19. Z notárskej zápisnice zo dňa 11.12.2017 vyplýva, že spoločnosť CFH zanikla zlúčením a nástupníckou spoločnosťou je VÚB, a. s. (právny predchodca žalobcu), pričom ako rozhodný deň je uvedený 1.január 2018. Ako ďalej vyplýva z obsahu textu, rozhodný deň pre účtovníctvo znamená deň, od ktorého sa úkony zanikajúcej spoločnosti považujú z účtovného hľadiska za úkony uskutočnené na účet nástupníckej spoločnosti podľa § 69 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, ktorý je určený v článku 6.1.tohto projektu.

20. Dňa 30.11.2017 bola podpísaná Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok medzi CFH a VÚB, a. s. ako postupcami a Intrum Justitia Slovakia, s. r. o. ako postupníkom (žalobca v tomto konaní).

21. Z obsahu spisu nesporne vyplýva, že Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.07.2017 (č.l. 13), teda ešte pred tým, ako došlo k zlúčeniu spoločnosti CFH s právnym predchodcom žalobcu, ktorý je bankou, právny predchodca žalobcu (CFH) ako nebankový subjekt vyzval žalovanú, aby dlžnú sumu vo výške 390,55 eur uhradil bezodkladne a v prípade, že tak žalovaná neurobí, právny predchodca žalobcu pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky. Zároveň je obsahom spisu doručka s dátumom doručenia dňa 04.08.2017 (č. l. 15 spisu). V konaní nebolo preukázané doručenie Oznámenia žalovanej o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 23.09.2017, ktoré rovnako realizovala spoločnosť CFH (č. l. 14 spisu).

22. V kontexte uvedeného je tak zrejmé, že žalobca si nesplnil dôkaznú povinnosť, ktorej cieľom je unesenie dôkazného bremena vo vzťahu k preukázaniu svojej aktívnej vecnej legitímácie v tomto konaní.

23. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná.

24. Žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia v zmysle ustanovenia § 132 CSP je žalobca povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa.

25. V ustanovení § 185 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

26. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých a vykonaných dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

27. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že právnym predchodcom žalobcu bola banka (VÚB, a. s.). Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle ustanovenia § 2 ods. 3 ZoB podlieha bankovému povoleniu na činnosť bánk, zároveň podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť.

28. Z ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné. Teda banka má oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Teda pohľadávka zodpovedajúca takémuto peňažnému záväzku je nesplácaný určitú dobu dlh.

29. Z uvedeného vyplýva, že by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali „živý úver“ na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS. V takomto prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách.

30. Podľa § 92 odsek 8 ZoB, (pôvodne išlo o § 92 ods. 7 ZoB), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

31. Banka má nepochybne právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je nevyhnutné, aby pristúpila v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru, čo je jej výlučným oprávnením, ktoré môže banka

realizovať pred postúpením pohľadávky. Žalobca však takéto oprávnenie podľa názoru odvolacieho súdu nemá.

32. Odvolací súd pre úplnosť uvádza, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne.

33. Odvolací súd má za preukázané, že v danom prípade neboli splnené zákonom stanovené náležitosti na platné postúpenie pohľadávky. Žalobca súdu hodnoverne nepreukázal, že by žalovanej zaslal nasledujúce listiny, ktorými mal preukázať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a to: Predžalobná upomienka zo dňa 27.07.2017 (č.l. 13), ktorou právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú, aby dlžnú sumu vo výške 390,55 eur uhradila bezodkladne a v prípade, že tak žalovaná neurobí, právny predchodca žalobcu pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.09.2017 (č.l. 14) nebolo žalovanej doručené. Odvolací súd zdôrazňuje, že podmienky zakotvené v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách musia byť splnené kumulatívne. Navyše tieto listiny neboli žalovanej zasielané a doručované spoločnosťou VÚB, a. s., ktorá je bankou, ale spoločnosťou CFH, ktorá je nebankovým subjektom, preto v konaní nemožno mať za preukázané splnenie podmienok na postúpenie pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách.

34. V prípade nebankového subjektu (CFH) je pre platné zosplatenie úveru a následné postúpenie pohľadávky potrebné prihladať na splnenie podmienok uvedených v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ. Avšak ani na základe uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka však nemožno dospieť k záveru o platnom zosplatení úveru právnym predchodcom žalobcu, ktorý bol nebankovým subjektom. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.07.2017, spoločnosť CFH vyzvala žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy v súvislosti s nezaplatenou splátkou splatnou v máji roku 2017. Podľa obsahu však túto listinu nemožno považovať za výzvu v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ, keďže žalovaná v čase, keď bola predžalobná upomienka vyhotovená (27.07.2017) ešte nebola v omeškaní s plnením splátky splatnej dňa 20.05.2017 viac ako tri mesiace. Tým nebola splnená podmienka uvedená v § 53 ods. 9, podľa ktorej možno k zosplateniu pristúpiť po tom, čo bol dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace. Na základe vyššie uvedeného má odvolací súd za to, že v danej veci nemožno dospieť k inému právnemu záveru než k tomu, že pohľadávka nebola na žalobcu platne postúpená.

35. Špecifické pôsobenie bánk, na ktoré dohliada centrálna banka, opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nesplatený úver od banky je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad centrálnej banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať (akokoľvek) bankové oprávnenia a ani používať bankové úvery. Termín používať prirodzene zahŕňa aj zosplatenie úveru alebo určité zavŕšenie vzťahu vyplývajúceho zo zmluvných podmienok banky.

36. Postúpenie pohľadávky je pomerne bežným právnym úkonom. Pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný predpis dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie. Postúpiť tak možno bankovú pohľadávku v tej časti, ktorá je po splatnosti, iba po výzve na splnenie, pričom výzva musí byť písomná a musí byť zo strany banky a omeškanie trvá viac ako 90 dní.

37. Z obsahu spisu je zrejmé, že právny predchodca žalobcu mal žalovanej zaslať Predžalobnú upomienku najskôr dňa 27.07.2017 (dátum uvedený na Predžalobnej upomienke) a že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru poskytnutého žalovanej dňa 23.09.2017. Predžalobná upomienka, ktorou právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú, aby bezodkladne uhradila nedoplatok na splátkach, bola žalovanej doručená dňa 04.08.2017 (č. l. 15 spisu). Z uvedeného je tak zrejmé, že právny predchodca žalobcu nesplnil zákonom vyžadované podmienky pre postúpenie pohľadávky v zmysle Zákona o bankách, v dôsledku čoho je potrebné postúpenie predmetnej pohľadávky posúdiť ako neplatné. Nakoľko pohľadávka právneho predchodcu žalobcu nebola na žalobcu platne postúpená, žalobca nie je v konaní, v ktorom si uplatňuje pohľadávku z neplatného postúpenia, aktívne vecne legitimovaný.

38. V zmysle uvedeného žalobca nemohol platne nadobudnúť pohľadávku, ktorá je predmetom daného konania, keď bez platného postúpenia záväzku niet na strane žalobcu dostatok aktívnej legitímácie uplatňovať bankovú pohľadávku.

39. S ohľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku I., ktorým súd žalobe v časti sumy 666,12 eur s prísl. vyhovel, postupom podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu zamietol, prihliadajúc aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 78/05).

40. O trovách prvoinštančného i odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 2 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaná bola v konaní úspešná, a tak jej vznikol nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

41. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).